Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 211

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

18 iunie 2018

Cuprins

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 211/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 211/02 Cauza C-233/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya (Trimitere preliminară — Impozit regional pe marile centre comerciale — Libertatea de stabilire — Protecția mediului și amenajarea teritoriului — Ajutor de stat — Măsură selectivă — Scrisoare a Comisiei de informare în legătură cu clasarea unei plângeri — Ajutor existent) . . . 2

2018/C 211/03 Cauzele conexate C-234/16 și C-235/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16) (Trimitere preliminară — Impozit regional pe marile centre comerciale — Libertatea de stabilire — Protecția mediului și amenajarea teritoriului — Ajutor de stat — Măsură selectivă) . . . 3

RO

2018/C 211/04 Cauzele conexate C-236/16 și C-237/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón (Trimitere preliminară — Impozit regional pe marile centre comerciale — Libertatea de stabilire — Protecția mediului și amenajarea teritoriului — Ajutor de stat — Măsură selectivă) 4

2018/C 211/05 Cauza C-353/16: Hotărârea Curții (Marea cameră) din 24 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – MP/Secretary of State for the Home Department [Trimitere preliminară — Politica privind azilul — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 4 — Directiva 2004/83/CE — Articolul 2 litera (e) — Condiții pentru a putea beneficia de protecția subsidiară — Articolul 15 litera (b) — Risc de vătămare gravă a sănătății psihice a solicitantului în cazul trimiterii în țara sa de origine — Persoană care a fost supusă torturii în țara sa de origine] 4

2018/C 211/06 Cauza C-34/17: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlande) – Irlanda) – Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners (Trimitere preliminară — Asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor — Directiva 2010/24/UE — Articolul 14 — Dreptul la o cale de atac efectivă — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Posibilitatea autorității solicitate de a refuza asistența pentru recuperare pentru motivul că creanța nu a fost notificată în mod corespunzător) 5

2018/C 211/07 Cauza C-81/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Suceava – România) – Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Directiva 2006/112/CE — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Deducerea taxei achitate în amonte — Dreptul la rambursarea TVA ului — Operațiuni aferente unei perioade fiscale care a făcut deja obiectul unei inspecții fiscale încheiate — Legislație națională — Posibilitatea persoanei impozabile de a corecta declarațiile fiscale care au făcut deja obiectul unei inspecții fiscale — Excludere — Principiul efectivității — Neutralitate fiscală — Securitate juridică] . 6

2018/C 211/08 Cauzele conexate C-91/17 P și C-92/17 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 aprilie 2018 – Cellnex Telecom SA, fostă Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA/Comisia Europeană, SES Astra [Recurs — Ajutoare de stat — Televiziune digitală — Ajutor pentru dezvoltarea televiziunii digitale terestre în regiunile îndepărtate și mai puțin urbanizate din Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Comunitatea Autonomă Castilla-La Mancha, Spania) — Subvenție în favoarea operatorilor de platforme de televiziune digitală terestră — Decizie prin care măsurile de ajutor sunt declarate în parte incompatibile cu piața internă — Noțiunea „ajutor de stat” — Avantaj — Serviciu de interes economic general — Definiție — Marjă de apreciere a statelor membre] 6

2018/C 211/09 Cauza C-97/17: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Protecția naturii — Directiva 2009/147/CE — Conservarea păsărilor sălbatice — Arie de protecție specială (APS) — Clasificarea ca APS a teritoriilor celor mai adecvate ca număr și suprafață pentru conservarea speciilor de păsări menționate în anexa I la Directiva 2009/147 — Arie importantă pentru conservarea păsărilor (AICP) — AICP Rila — Clasificarea unei părți din AICP Rila ca APS) 7

2018/C 211/10 Cauza C-66/18: Acțiune introdusă la 1 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Ungară . . . 7

2018/C 211/11 Cauza C-78/18: Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Comisia Europeană/Ungaria 8

2018/C 211/12 Cauza C-139/18 P: Recurs introdus la 21 februarie 2018 de CJ împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întîi) din 13 decembrie 2017 în cauza T-602/16, CJ/Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) 9

2018/C 211/13 Cauza C-167/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spania) la 2 martie 2018 – Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L. 11

2018/C 211/14 Cauza C-176/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 martie 2018 – Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís 11

2018/C 211/15 Cauza C-177/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Madrid (Spania) la 7 martie 2018 – Almudena Baldonedo Martín/Ayuntamiento de Madrid 12

2018/C 211/16 Cauza C-186/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 9 martie 2018 – José Cánovas Pardo S.L./Club de Variedades Vegetales Protegidas 13

2018/C 211/17 Cauza C-193/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Germania) la 19 martie 2018 – Google LLC/Bundesrepublik Deutschland . . . 14

2018/C 211/18 Cauza C-205/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Piteşti (România) la data de 20 martie 2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă / Spitalul Județean de Urgență Vâlcea 15

2018/C 211/19 Cauza C-233/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbeidshof te Brussel (Belgia) la 29 martie 2018 – Zubair Haqbin/Federal Agentschap voor de opvang van asielzoekers 16

2018/C 211/20 Cauza C-242/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 5 aprilie 2018 – „UniCredit Leasing" EAD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP 16

2018/C 211/21 Cauza C-254/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 12 aprilie 2018 – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics 17

2018/C 211/22 Cauza C-270/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 19 aprilie 2018 – UPM France /Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics 18

Tribunalul

2018/C 211/23 Cauza T-47/16: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Sigma Orionis/REA („Clauză compromisorie — Program – cadru pentru cercetare și inovare «Horizon 2020» — Suspendarea plăților în cadrul unei convenții de subvenție în urma unui audit financiar — Cerere prin care se solicită obținerea plăților datorate de REA în cadrul executării unei convenții de subvenție") 19

2018/C 211/24 Cauza T-48/16: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Sigma Orionis/Comisia („Clauză compromisorie — Al șaptelea Program-cadru pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative (2007-2013) și Programul-cadru pentru cercetare și inovare «Horizon 2020» — Suspendarea plăților și rezilierea contractelor de subvenție în urma unui audit financiar — Cerere prin care se solicită plata sumelor datorate de Comisie în cadrul executării contractelor de subvenție — Răspundere extracontractuală") 19

2018/C 211/25 Cauza T-168/16: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Grizzly Tools/Comisia („Protecția sănătății și a securității consumatorilor și a lucrătorilor — Directiva 2006/42/CE — Clauza de salvgardare — Măsură națională de interzicere a introducerii pe piață a unui utilaj de spălare cu apă sub presiune — Cerințe esențiale de sănătate și siguranță — Decizie a Comisiei prin care măsura este declarată justificată — Obligația de motivare — Egalitate de tratament") 20

2018/C 211/26 Cauza T-428/17: Hotărârea Tribunalului din 2 mai 2018 – Alpine Welten Die Bergführer/EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ALPINEWELTEN Die Bergführer — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]"] 21

2018/C 211/27 Cauza T-429/17: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Laboratoires Majorelle/EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale LABORATOIRES MAJORELLE — Marca Uniunii Europene verbală anterioară MAJORELLE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Mărci anterioare — Divizarea cererii de înregistrare a unei mărci — Articolul 44 alineatul (6) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 50 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001]"] 21

2018/C 211/28 Cauza T-195/18: Acțiune introdusă la 16 martie 2018 – Talanton/Comisia 22

2018/C 211/29 Cauza T-200/18: Acțiune introdusă la 20 martie 2018 – Fersher Developments și Lisin/Comisia și BCE 23

2018/C 211/30 Cauza T-208/18: Acțiune introdusă la 23 martie 2018 – Nessim Daoud și alții/Consiliul și alții . . . 23

2018/C 211/31 Cauza T-214/18: Acțiune introdusă la 27 martie 2018 – Briois/Parlamentul European 24

2018/C 211/32 Cauza T-215/18: Acțiune introdusă la 27 martie 2018 – QB/BCE 25

2018/C 211/33 Cauza T-216/18: Acțiune introdusă la 28 martie 2018 – Pozza/Parlamentul 26

2018/C 211/34 Cauza T-217/18: Acțiune introdusă la 28 martie 2018 – DK/SEAE 27

2018/C 211/35 Cauza T-245/18: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2018 – China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia 28

2018/C 211/36 Cauza T-676/17: Ordonanța Tribunalului din 16 aprilie 2018 – UN/Comisia 29

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2018/C 211/01)

Ultima publicație

JO C 200, 11.6.2018

Publicații anterioare

JO C 190, 4.6.2018

JO C 182, 28.5.2018

JO C 166, 14.5.2018

JO C 161, 7.5.2018

JO C 152, 30.4.2018

JO C 142, 23.4.2018

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/ Generalitat de Catalunya

(Cauza C-233/16) ([1])

(Trimitere preliminară — Impozit regional pe marile centre comerciale — Libertatea de stabilire — Protecția mediului și amenajarea teritoriului — Ajutor de stat — Măsură selectivă — Scrisoare a Comisiei de informare în legătură cu clasarea unei plângeri — Ajutor existent)

(2018/C 211/02)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurentă: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Intimat: Generalitat de Catalunya

Dispozitivul

1) *Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unui impozit pe marile centre comerciale precum cel în discuție în litigiul principal.*

2) *Nu constituie un ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, un impozit precum cel în discuție în litigiul principal, aplicat marilor centre comerciale în principal în funcție de suprafața lor de vânzare, în măsura în care sunt scutite de acesta centrele a căror suprafață de vânzare este mai mică de 2 500 m2. Un astfel de impozit nu constituie nici un ajutor de stat, în sensul acestei dispoziții, în măsura în care sunt scutite de acesta centrele a căror activitate este consacrată grădinăritului, vânzării de autovehicule, de materiale de construcții, de mașini-unelte și de piese pentru echipamente industriale, nici în măsura în care acesta face ca centrele a căror activitate constă în vânzarea de mobilier, de articole sanitare, de uși și de ferestre, precum și de articole de bricolaj să beneficieze de o reducere de 60 % a bazei de impozitare, din moment ce aceste centre nu cauzează daune mediului și amenajării teritoriului la fel de mari ca celelalte, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.*

În schimb, un astfel de impozit constituie un ajutor de stat, în sensul aceleiași dispoziții, prin faptul că sunt scutite de acesta marile centre comerciale colective a căror suprafață de vânzare este egală sau mai mare de 2 500 m2.

3) *În circumstanțe precum cele descrise de instanța de trimitere, ajutoarele de stat care rezultă din regimul unui impozit precum cel în discuție în litigiul principal nu pot constitui ajutoare existente în sensul articolului 1 litera (b) din Regulamentul nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, al cărui text este preluat la articolul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.*

(1) JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/ Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

(Cauzele conexate C-234/16 și C-235/16) (1)

(Trimitere preliminară — Impozit regional pe marile centre comerciale — Libertatea de stabilire — Protecția mediului și amenajarea teritoriului — Ajutor de stat — Măsură selectivă)

(2018/C 211/03)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Pârâți: Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

Dispozitivul

1) *Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unui impozit pe marile centre comerciale precum cel în discuție în litigiile principale.*

2) *Nu constituie un ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, un impozit precum cel în discuție în litigiile principale, aplicat marilor centre de distribuție în principal în funcție de suprafața lor de vânzare, în măsura în care sunt scutite de acest impozit centrele a căror suprafață de vânzare este mai mică de 4 000 m2. Un astfel de impozit nu constituie nici un ajutor de stat, în sensul acestei dispoziții, în măsura în care sunt scutite de acest impozit centrele a căror activitate se desfășoară în sectorul grădinăritului, al vânzării de vehicule, de materiale de construcții, de mașini unelte și de piese pentru echipamente industriale și a căror suprafață de vânzare nu depășește 10 000 m^2, din moment ce acestea nu cauzează daune mediului și amenajării teritoriului la fel de mari ca celelalte, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.*

(1) JO C 260, 18.7.2016

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/ Diputación General de Aragón

(Cauzele conexate C-236/16 și C-237/16) ([1])

(Trimitere preliminară — Impozit regional pe marile centre comerciale — Libertatea de stabilire — Protecția mediului și amenajarea teritoriului — Ajutor de stat — Măsură selectivă)

(2018/C 211/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Pârât: Diputación General de Aragón

Dispozitivul

1) *Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unui impozit pe marile centre comerciale precum cel în discuție în litigiile principale.*

2) *Nu constituie un ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, un impozit precum cel în discuție în litigiile principale, aplicat marilor centre de distribuție în principal în funcție de suprafața lor de vânzare, în măsura în care sunt scutite de acest impozit acele centre a căror suprafață de vânzare nu depășește 500 m^2 și cele a căror suprafață de vânzare depășește acest prag, dar a căror bază de impozitare nu depășește 2 000 m^2. Un astfel de impozit nu constituie nici un ajutor de stat, în sensul acestei dispoziții, în măsura în care sunt scutite de acest impozit centrele care își desfășoară activitatea în sectorul vânzării de mașini, de vehicule, de utilaje și de piese pentru echipamente industriale, de materiale de construcții, de articole sanitare și de uși și de ferestre pentru profesioniști, de articole de mobilier în centre individuale tradiționale și specializate și de autovehicule, precum și pepinierele pentru grădinărit și stațiile de benzină, din moment ce aceste centre nu cauzează daune mediului și amenajării teritoriului la fel de mari ca celelalte, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.*

([1]) JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Curții (Marea cameră) din 24 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – MP/Secretary of State for the Home Department

(Cauza C-353/16) ([1])

[Trimitere preliminară — Politica privind azilul — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 4 — Directiva 2004/83/CE — Articolul 2 litera (e) — Condiții pentru a putea beneficia de protecția subsidiară — Articolul 15 litera (b) — Risc de vătămare gravă a sănătății psihice a solicitantului în cazul trimiterii în țara sa de origine — Persoană care a fost supusă torturii în țara sa de origine]

(2018/C 211/05)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Recurent: MP

Intimat: Secretary of State for the Home Department

Dispozitivul

Articolul 2 litera (e) și articolul 15 litera (b) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, citite în lumina articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că este eligibil pentru statutul conferit prin protecție subsidiară resortisantul unei țări terțe care a fost torturat în trecut de către autoritățile din țara sa de origine și care nu mai este expus unui risc de tortură în cazul trimiterii în această țară, însă a cărui stare de sănătate fizică și psihologică ar putea, într-un asemenea caz, să se deterioreze grav, cu riscul ca acest resortisant să se sinucidă ca urmare a unui traumatism care rezultă din actele de tortură cărora le-a fost victimă, dacă există un risc real ca resortisantul menționat să fie lipsit cu intenție, în țara respectivă, de îngrijiri adaptate tratamentului sechelelor fizice sau mintale ale acestor acte de tortură, aspect a cărui verificare este de competența instanței naționale.

([1]) JO C 326, 5.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlande) – Irlanda) – Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners

(Cauza C-34/17) ([1])

(Trimitere preliminară — Asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor — Directiva 2010/24/UE — Articolul 14 — Dreptul la o cale de atac efectivă — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Posibilitatea autorității solicitate de a refuza asistența pentru recuperare pentru motivul că creanța nu a fost notificată în mod corespunzător)

(2018/C 211/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlande)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Eamonn Donnellan

Pârâți: The Revenue Commissioners

Dispozitivul

Articolul 14 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o autoritate a unui stat membru să refuze executarea unei cereri de recuperare privind o creanță aferentă unei sancțiuni pecuniare aplicate într-un alt stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, pentru motivul că decizia prin care s a aplicat această sancțiune nu a fost notificată în mod corespunzător persoanei interesate înainte ca cererea de recuperare să fie prezentată autorității menționate în aplicarea acestei directive.

([1]) JO C 104, 3.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Suceava – România) – Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iaşi – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

(Cauza C-81/17) ([1])

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Directiva 2006/112/CE — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Deducerea taxei achitate în amonte — Dreptul la rambursarea TVA ului — Operațiuni aferente unei perioade fiscale care a făcut deja obiectul unei inspecții fiscale încheiate — Legislație națională — Posibilitatea persoanei impozabile de a corecta declarațiile fiscale care au făcut deja obiectul unei inspecții fiscale — Excludere — Principiul efectivității — Neutralitate fiscală — Securitate juridică]

(2018/C 211/07)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Suceava

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Zabrus Siret SRL

Pârâtă: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iaşi – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Dispozitivul

Articolele 167, 168, 179, 180 și 182 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010, precum și principiile efectivității, neutralității fiscale și proporționalității trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care, prin derogare de la termenul de prescripție de cinci ani prevăzut de dreptul național pentru corectarea declarațiilor privind taxa pe valoarea adăugată (TVA), împiedică, în împrejurări precum cele din litigiul principal, o persoană impozabilă să efectueze o astfel de corectare în vederea exercitării dreptului său de deducere pentru simplul motiv că această corectare privește o perioadă care a făcut deja obiectul unei inspecții fiscale.

([1]) JO C 161, 22.5.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 aprilie 2018 – Cellnex Telecom SA, fostă Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA/Comisia Europeană, SES Astra

(Cauzele conexate C-91/17 P și C-92/17 P) ([1])

[Recurs — Ajutoare de stat — Televiziune digitală — Ajutor pentru dezvoltarea televiziunii digitale terestre în regiunile îndepărtate și mai puțin urbanizate din Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Comunitatea Autonomă Castilla-La Mancha, Spania) — Subvenție în favoarea operatorilor de platforme de televiziune digitală terestră — Decizie prin care măsurile de ajutor sunt declarate în parte incompatibile cu piața internă — Noțiunea „ajutor de stat" — Avantaj — Serviciu de interes economic general — Definiție — Marjă de apreciere a statelor membre]

(2018/C 211/08)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: Cellnex Telecom SA, fostă Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA (reprezentanți: J. Buendía Sierra și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Gippini Fournier, B. Stromsky și P. Němečková, agenți), SES Astra (reprezentanți: F. González Díaz și V. Romero Algarra, avocați)

Dispozitivul

1) *Respinge recursurile.*

2) *Obligă Cellnex Telecom SA și Telecom Castilla-La Mancha SA la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 129, 24.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria

(Cauza C-97/17) (1)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Protecția naturii — Directiva 2009/147/CE — Conservarea păsărilor sălbatice — Arie de protecție specială (APS) — Clasificarea ca APS a teritoriilor celor mai adecvate ca număr și suprafață pentru conservarea speciilor de păsări menționate în anexa I la Directiva 2009/147 — Arie importantă pentru conservarea păsărilor (AICP) — AICP Rila — Clasificarea unei părți din AICP Rila ca APS)

(2018/C 211/09)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Mihaylova și C. Hermes, agenți)

Pârâtă: Republica Bulgaria (reprezentanți: E. Petranova și L. Zaharieva, agenți)

Dispozitivul

1) *Întrucât a omis să includă în întregime aria importantă pentru conservarea păsărilor care cuprinde masivul Rila ca arie de protecție specială, Republica Bulgaria nu a clasificat teritoriile cele mai adecvate ca număr și suprafață pentru conservarea speciilor menționate în anexa I la Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice, astfel încât acest stat membru nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1) din directiva menționată.*

2) *Obligă Republica Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 121, 18.4.2017.

Acțiune introdusă la 1 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Ungară

(Cauza C-66/18)

(2018/C 211/10)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, L. Malferrari, B. De Meester și Talabér-Ritz K., agenți)

Pârâtă: Republica Ungară

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții să constate că Ungaria a încălcat:

— obligațiile care îi revin în temeiul articolului XVII din AGCS [Acordul General privind Comerțul cu Servicii], impunând instituțiilor de învățământ superior străine situate în afara SEE încheierea unui acord internațional drept condiție pentru prestarea de servicii de învățământ, în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) litera a) din Legea CCIV din 2011 modificată;

— obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 din Directiva 2006/123/CE ([1]) și, în orice caz, al articolelor 49 TFUE și 56 TFUE, precum și al articolului XVII din AGCS, impunând instituțiilor de învățământ superior străine să ofere învățământ superior în țara lor de origine, în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) litera b) din Legea CCIV din 2011 modificată;

— obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13, al articolului 14 alineatul (3) și al articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în raport cu restricțiile menționate anterior;

— obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Temeiul juridic pentru prestarea serviciilor de învățământ superior în Ungaria este Legea CCIV din 2011 privind învățământul superior național, al cărei articol 76 alineatul (1) litera a) prevede că o instituție de învățământ superior străină poate desfășura pe teritoriul Ungariei activități de învățământ atestat de o diplomă doar dacă guvernul maghiar și guvernul statului în care se află sediul instituției de învățământ superior străine au convenit să fie legate printr-un acord internațional privind susținerea de principiu acordată instituției pentru a desfășura o activitate în Ungaria, acord care, în cazul unui stat federal, se întemeiază pe un acord prealabil încheiat cu guvernul central atunci când acesta nu este competent să consimtă a fi legat printr-un acord internațional.

De asemenea, articolul 76 alineatul (1) litera b) din Legea CCIV din 2011 prevede că instituțiile de învățământ superior străine care desfășoară o activitate în Ungaria nu numai că trebuie să aibă calitatea de instituții de învățământ superior recunoscute de stat în țara în care se situează sediul acestora, dar și să ofere în mod efectiv o formă de învățământ superior în țara respectivă.

La 27 aprilie 2017, Comisia a inițiat o procedură în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva Ungariei în raport cu Legea CCIV din 2011 modificată.

Întrucât a considerat că răspunsul dat de Ungaria nu era satisfăcător, la 14 iulie 2017 Comisia a trimis Ungariei un aviz motivat, trecând la etapa următoare a procedurii în constatarea neîndeplinirii obligațiilor.

Considerând că nici răspunsul la avizul motivat nu era satisfăcător, Comisia a decis să sesizeze Curtea pentru ca aceasta să declarare că Ungaria și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului XVII din AGCS, al articolului 16 din Directiva 2006/123/CE, al articolelor 49 TFUE și 56 TFUE, precum și al articolului 13, al articolului 14 alineatul (3) și al articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

([1]) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (DO 2006, L 376, p, 36).

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-78/18)

(2018/C 211/11)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, L Malferrari și K. Talabér-Ritz, agenți)

Pârâtă: Ungaria

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

— constatarea faptului că Ungaria, prin neîndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE și al articolelor 7, 8 și 12 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a introdus în mod discriminatoriu, inutil și neîntemeiat limitări privind donațiile străine în beneficiul organizațiilor civile maghiare prin intermediul a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény (Legea LXXVI din 2017 privind transparența organizațiilor care primesc sprijin economic din străinătate), ale cărei dispoziții impun obligații de înregistrare, de declarare și de transparență anumitor categorii de organizații civile – acelea care primesc direct sau indirect sprijin economic străin superior unei anumite sume – și, în plus, prevăd posibilitatea de a aplica sancțiuni organizațiilor care nu îndeplinesc asemenea obligații;

— obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Legea LXXVI din 2017 privind transparența organizațiilor care primesc sprijin economic din străinătate impune noi obligații de înregistrare, de declarare, de transparență și de publicitate anumitor categorii de organizații civile – acelea care primesc direct sau indirect sprijin economic străin superior unei anumite sume – și, în plus, prevede posibilitatea de a aplica sancțiuni organizațiilor care nu îndeplinesc asemenea obligații.

La 14 iulie 2017, Comisia a inițiat o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Ungariei în legătură cu Legea LXXVI din 2017.

Întrucât a considerat că răspunsul oferit de Ungaria nu era satisfăcător, Comisia a trecut la faza următoare a procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și, la 5 octombrie 2017, a transmis Ungariei un aviz motivat.

Întrucât a considerat de asemenea nesatisfăcător răspunsul la avizul motivat, Comisia a decis să sesizeze Curtea în vederea constatării faptului că Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE și al articolelor 7, 8 și 12 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Recurs introdus la 21 februarie 2018 de CJ împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întîi) din 13 decembrie 2017 în cauza T-602/16, CJ/Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC)

(Cauza C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: CJ (reprezentant: V. Kolias, Δικηγόρος)

Cealaltă parte din procedură: Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC)

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului din 13 decembrie 2017 în cauza CJ/ECDC (T-602/16, EU:T:2017:893);

— în consecință, în cazul în care prezentul recurs este considerat fondat, anularea raportului de evaluare în litigiu din 21 septembrie 2015;

— obligarea ECDC la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în procedura în primă instanță, cât şi în procedura de recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive:

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul:

— a interpretat în mod eronat articolul 3 alineatul (1) coroborat cu articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 20 al ECDC, întrucât a stabilit că evaluatorul de apel nu trebuia să fie preşedintele consiliului de administrație în cazuri precum cel din speță,

— a săvârşit o eroare în calificarea juridică a situației de fapt, întrucât a concluzionat că, în orice caz, era puțin probabil ca preşedintele consiliului de administrație să fi adoptat o decizie favorabilă reclamantului,

— a interpretat în mod eronat argumentul potrivit căruia un subordonat al evaluatorului nu putea fi evaluator de apel, întrucât acesta nu dispune de independența necesară față de evaluator.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul:

— a interpretat în mod eronat articolul 7 alineatul (1) şi articolul 8 alineatele (3) şi (4) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 20 al ECDC, întrucât a stabilit că obiectivele şi indicatorii de performanță prevăzuți pentru un agent în cursul perioadei de evaluare precedente pot să nu fie luați în considerare de evaluator,

— cu titlu subsidiar, a săvârşit o eroare în calificarea juridică a situației de fapt, întrucât a concluzionat că obiectivele şi indicatorii de performanță fuseseră luați în considerare în mod corespunzător de către evaluator.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul:

— a interpretat în mod eronat noțiunea „dialog” prevăzută la articolul 8 alineatul (9) din Regulamentul de punere în aplicare al ECDC,

— cu titlu subsidiar, a săvârşit o eroare de drept în calificarea juridică a unui „dialog” de evaluare, considerând că poate fi calificată astfel o situație care se limitează, în ceea ce priveşte ECDC, la faptul că validatorul solicită agentului un document de care dispune deja; la faptul că validatorul îi adresează agentului, prin telefonul mobil, întrebarea „care aspecte ale evaluării prestațiilor considerați că sunt false?”; şi că nu îi adresează agentului nicio altă întrebare, după ce agentul răspunde pe fond şi îi propune evaluatorului să îi furnizeze orice altă informație suplimentară mai specifică pe care validatorul ar putea să o solicite.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul:

— a interpretat în mod eronat articolul 22a alineatul (3) din Statutul funcționarilor, întrucât a concluzionat, în esență, că chiar în cazul în care un agent semnalează, *in tempore non suspecto*, o administrare financiară defectuoasă, furnizează cel puțin un început de probă în acest sens, iar afirmațiile respective sunt adevărate, o agenție poate în mod corespunzător să decidă ca evaluarea prestațiilor anuale ale agentului respectiv să fie efectuată de persoanele vizate în mod specific de afirmațiile sale,

— cu titlu subsidiar, a săvârşit o eroare de drept în calificarea juridică a afirmațiilor recurentului, întrucât a considerat că acestea nici nu erau formulate *in tempore non suspecto*, şi nici nu erau veridice sau susținute de dovezi, şi că agenții vizați de afirmațiile respective erau totuşi în măsură să evalueze cu neutralitate prestațiile recurentului.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spania) la 2 martie 2018 – Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.

(Cauza C-167/18)

(2018/C 211/13)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Părțile din procedura principală

Reclamantă în primă instanță și apelantă în apel: Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote

Pârâtă în primă instanță și intimată în apel: Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.

Întrebările preliminare

1) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități ([1]) este aplicabil în cazul în care o întreprindere își pierde calitatea de adjudecatar al serviciilor contractate cu un client, ca urmare a rezilierii contractului de servicii, în cadrul căruia activitatea se bazează în principal pe forța de muncă (curățarea incintelor), iar noua întreprindere adjudecatară a serviciului preia o parte esențială din personalul alocat pentru prestarea acestuia, în condițiile în care subrogația respectivă în contractele de muncă se face în temeiul unei obligații prevăzute în convenția colectivă de muncă din sectorul serviciilor de curățenie?

2) Interpretarea efectuată de Tribunal Supremo spaniol, care consideră că, în cazurile de transfer de personal în temeiul convenției colective, nu există transfer de întreprinderi, deoarece nu este îndeplinită cerința privind caracterul voluntar al transferului și, prin urmare, acesta nu intră sub incidența directivei, este conformă cu directiva comunitară (interpretată de CJUE)?

3) Se poate considera că, în conformitate cu directiva respectivă, în cazul întreprinderilor de servicii, atunci când convenția colectivă din cadrul sectorului de activitate impune obligația de preluare a personalului, ne aflăm în prezența unui transfer de personal și, prin urmare, a unui transfer de întreprinderi în sensul directivei menționate?

4) Articolul 14 din Convenio Colectivo de Limpieza de Edificios y Locales de la provincia de Las Palmas 2012/2014 [Convenția colectivă privind serviciile de curățare a clădirilor și a spațiilor din Provincia Las Palmas 2012/2014], care prevede că, în cazul preluării de personal în conformitate cu convenția colectivă, lucrătorii preluați nu își păstrează drepturile și obligațiile pe care le aveau în cadrul întreprinderii cedente și nici condițiile de muncă convenite prin convenția colectivă, este conform cu articolul 3 din directivă?

([1]) JO 2001 L 82 p.16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 20.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 martie 2018 – Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís

(Cauza C-176/18)

(2018/C 211/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurent: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Intimat: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Întrebările preliminare

1) În cazul în care agricultorul a achiziționat de la o pepinieră (unitatea unui terț) un material săditor al unui soi de plante și l-a plantat înainte ca acordarea protecției asupra acestui soi de plante să producă efecte, activitatea ulterioară desfășurată de către agricultor, care constă în recoltarea fructelor succesive ale pomilor, astfel încât aceasta să fie afectată de *jus prohibendi* prevăzut la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 ([1]), necesită respectarea cerințelor prevăzute la alineatul (3) al articolului menționat, întrucât este vorba despre un material recoltat, sau această activitate de recoltare trebuie înțeleasă în sensul că reprezintă un act de producere sau de reproducere a soiului, care dă naștere „materialului recoltat", a cărui interzicere de către titularul soiului de plante nu impune respectarea cerințelor de la alineatul (3)?

2) Contravine dispozițiilor articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 o interpretare potrivit căreia sistemul de protecție în cascadă afectează oricare dintre acțiunile menționate la alineatul (2) care se referă la „materialul recoltat", inclusiv recoltarea însăși, sau numai acțiunile ulterioare producerii acestui material recoltat, cum ar fi deținerea și comercializarea sa?

3) În ceea ce privește aplicarea sistemului de extindere a protecției în cascadă la „materialul recoltat" prevăzut la articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94, pentru ca prima condiție să fie îndeplinită, este necesar ca achiziționarea materialului săditor să se efectueze după ce titularul a obținut protecția comunitară a soiului de plante sau ar fi suficient ca, la acel moment, să beneficieze de protecție provizorie, întrucât achiziționarea a fost efectuată în perioada cuprinsă între publicarea cererii și data la care acordarea protecției asupra soiului de plante a început să producă efecte?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO 1994, L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Madrid (Spania) la 7 martie 2018 – Almudena Baldonedo Martín/Ayuntamiento de Madrid

(Cauza C-177/18)

(2018/C 211/15)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Madrid (Spania)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Almudena Baldonedo Martín

Pârâtă: Ayuntamiento de Madrid

Întrebările preliminare

1) Este corectă interpretarea dată clauzei 4 din acordul cadru [privind munca pe durată determinată, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE ([1])] în sensul că o situație precum cea din speță, în care funcționarul temporar desfășoară aceeași activitate precum funcționarul de carieră (funcționar de carieră care nu beneficiază de dreptul la indemnizație [pentru încetarea raportului de muncă] deoarece situația care ar determina acordarea acesteia nu există în regimul juridic aplicabil în cazul său), nu se încadrează în domeniul de aplicare al clauzei respective?

2) Este conformă cu acordul cadru care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE interpretarea efectuată în vederea îndeplinirii obiectivelor acestuia conform căreia – având în vedere că dreptul la egalitatea de tratament și interdicția discriminării constituie un principiu general al Uniunii Europene prevăzut de o directivă, la articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și că acestea sunt considerate drepturi sociale fundamentale, în sensul articolelor 151 și 153 TFUE – dreptul la indemnizație al funcționarului temporar poate fi recunoscut fie prin comparație cu lucrătorul cu contract de muncă pe durată determinată, deoarece statutul său (funcționar sau angajat) depinde exclusiv de angajatorul public, fie prin aplicarea directă verticală a dreptului primar al Uniunii?

3) În ipoteza unei eventuale existențe a unui abuz în ceea ce privește angajarea pe durată determinată, menită să satisfacă nevoi permanente, fără să existe un motiv obiectiv – angajare care nu are legătură cu o necesitate urgentă și absolută care să o justifice și în lipsa unei sancțiuni sau a unor limite efective prevăzute de legislația națională [spaniolă] –, o indemnizație echivalentă cu cea aferentă unei concedieri nelegale, și anume o indemnizație înțeleasă drept sancțiune corespunzătoare, proporțională, efectivă și disuasivă ar fi conformă cu obiectivele urmărite de Directiva 1999/70/CE, în calitate de măsură pentru prevenirea abuzului și pentru eliminarea consecinței încălcării dreptului Uniunii, în cazul în care angajatorul nu încheie cu lucrătorul un contract de muncă pe durată nedeterminată?

([1]) Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 9 martie 2018 – José Cánovas Pardo S.L./Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Cauza C-186/18)

(2018/C 211/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Apelantă: José Cánovas Pardo S.L.

Intimat: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Întrebările preliminare

1) Articolului 96 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 ([1]) se opune unei interpretări a acestei dispoziții, potrivit căreia, în măsura în care a expirat termenul de trei ani de la data la care, după acordarea protecției comunitare a soiului de plante, titularul a luat cunoștință de acțiunea și de identitatea autorului contrafacerii, acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din regulament s-au prescris, deși actele de contrafacere au continuat până la momentul formulării acțiunii?

2) Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, s-ar putea considera că, în conformitate cu articolul 96 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94, prescripția ar interveni numai în privința actelor de contrafacere concrete săvârşite în afara termenului de trei ani, dar nu și în cazul celor săvârşite în ultimii trei ani?

3) Dacă răspunsul la a doua întrebare este afirmativ, în acest caz acțiunea în încetare și, de asemenea, acțiunea în despăgubire ar putea fi aplicabile numai în cazul acestor din urmă acte săvârşite în ultimii trei ani?

(1) Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO 1994, L 227, p. 1, Ediție specială 03/vol. 15, p. 197).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Germania) la 19 martie 2018 – Google LLC/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-193/18)

(2018/C 211/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Părțile din procedura principală

Apelantă: Google LLC

Intimată: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

1) Caracteristica „serviciu care constă în totalitate sau în principal în transmiterea de semnale prin rețele de comunicații electronice", prevăzută la articolul 2 litera (c) din directiva-cadru 2002/21/CE (1), trebuie interpretată în sensul că se referă sau poate să se refere și la servicii de e-mail oferite prin internet și puse la dispoziție prin internetul deschis, fără ca aceste servicii să acorde ele însele accesul la internet?

a) Caracteristica în discuție trebuie interpretată în special în sensul că deja serviciul de prelucrare informatică, oferit de prestator prin alocarea de adrese IP pentru adresele de e-mail ale echipamentelor fizice implicate și prin alimentarea în internetul deschis a e-mailurilor descompuse în pachete de date respectiv – invers – prin recepționarea acestor e-mailuri din internetul deschis, prin intermediul serverului său de e-mail, pe baza diferitor protocoale din suita de protocoale de internet constituie un serviciu de „transmitere de semnale" sau în sensul că abia transmiterea acestor pachete de date de către furnizorul de servicii de (acces la) internet constituie o „transmitere de semnale"?

b) Caracteristica în discuție trebuie interpretată în special în sensul că transmiterea e-mailului descompus în pachete de date de către furnizorul de (acces la) internet prin intermediul internetului deschis poate fi atribuită prestatorului unui asemenea serviciu de e-mail, astfel încât să se considere că și acesta prestează un serviciu care constă în „transmiterea de semnale"? În ce condiții este posibilă o asemenea atribuire?

c) În cazul în care prestatorul unui asemenea serviciu de e-mail transmite semnale sau dacă acestuia i se poate atribui în orice caz serviciul de transmitere de semnale, prestat de furnizorii de servicii de (acces la) internet, caracteristica de mai sus poate fi interpretată în special în sensul că, indiferent de eventualele funcții suplimentare ale serviciului, precum funcțiile de editare, salvare și arhivare de e-mailuri sau de administrare a datelor de contact și indiferent de efortul tehnic prestat de furnizor pentru funcțiile individuale, un asemenea serviciu de e-mail constă „în totalitate sau în principal" în transmiterea de semnale, întrucât în cazul unei analize funcționale, din perspectiva utilizatorilor, funcția de comunicare a serviciului se află în prim-plan?

2) În cazul în care caracteristica menționată la punctul 1 trebuie interpretată în sensul că aceasta nu include în principal serviciile de e-mail bazate pe internet, care sunt puse la dispoziție prin intermediul internetului deschis și care nu oferă ele însele acces la internet, este posibil ca, în mod excepțional, cerința de mai sus să fie îndeplinită totuși atunci când furnizorul unui asemenea serviciu operează de asemenea câteva rețele de comunicații electronice proprii, conectate la internet, care pot fi utilizate în orice caz și în scopurile serviciului de e-mail? Dacă este cazul, care sunt situațiile în care ar exista această posibilitate?

3) Ce interpretare trebuie dată cerinței „furnizat de obicei contra cost" prevăzute la articolul 2 litera (c) din directiva-cadru 2002/21/CE?

   a) Această cerință impune utilizatorului în special plata unui tarif sau remunerația poate consta și în oferirea de către utilizatori a unui contraserviciu cu valoare economică pentru furnizor, care constă de exemplu în faptul că utilizatorii îi pun la dispoziție în mod activ date cu caracter personal sau date de altă natură sau în faptul că furnizorul serviciului colectează aceste date în alt mod în cadrul utilizării serviciului?

   b) Caracteristica de mai sus impune în special ca remunerația să fie achitată în mod obligatoriu persoanei care beneficiază de prestarea serviciului respectiv sau este posibil să fie suficientă și finanțarea parțială și integrală a serviciului de către terți, de exemplu prin intermediul unor anunțuri publicitare postate pe pagina de internet a furnizorului de servicii?

   c) În acest context, în special noțiunea „de obicei" se referă la împrejurările în care un prestator prestează un anumit serviciu sau la împrejurările în care se prestează în general servicii identice sau comparabile?

(1) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO 2002, L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Piteşti (România) la data de 20 martie 2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Traşcă / Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

(Cauza C-205/18)

(2018/C 211/18)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Piteşti

Părțile din acțiunea principală

Apelanți: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Traşcă

Pârât: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Întrebarea preliminară

Dacă articolele 114 alineatul (3), 151 și 153 TFUE, precum și prevederile Directivei-cadru 89/391/CEE (1) și ale directivelor individuale subsecvente trebuie interpretate ca opunându-se instituirii de către un stat membru a unor termene și proceduri care lipsesc de accesul la justiție pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, cu consecința împiedicării lucrătorilor nou-angajați de a le fi recunoscute drepturile la securitate și sănătate în muncă ce derivă din stabilirea acestor condiții conform reglementărilor naționale.

(1) Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO 1989 L 183, p. 1, Ediție specială 05/vol. 2, p. 88)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbeidshof te Brussel (Belgia) la 29 martie 2018 – Zubair Haqbin/Federal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

(Cauza C-233/18)

(2018/C 211/19)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Arbeidshof te Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamant: Zubair Haqbin

Pârâtă: Federal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

Întrebările preliminare

1) Articolul 20 alineatele (1)-(3) din directivă ([1]) trebuie interpretat în sensul că acesta stabilește în mod limitativ cazurile în care beneficiul condițiilor materiale de primire poate fi limitat sau retras sau din articolul 20 alineatele (4) și (5) rezultă că retragerea dreptului la condițiile materiale de primire poate avea loc și cu titlu de sancțiune aplicabilă pentru încălcarea gravă a regulilor centrelor de cazare și pentru comportament deosebit de violent?

2) Articolul 20 alineatele (5) și (6) trebuie interpretat în sensul că, înainte de a lua sancțiuni sau o decizie legată de limitarea sau retragerea beneficiului condițiilor materiale de primire și în cadrul acestor decizii, statele membre trebuie să stabilească măsurile necesare care ar garanta dreptul la un nivel de trai demn pe durata excluderii, sau se poate da curs acestor dispoziții printr-un sistem în baza căruia, după decizia de limitare sau de retragere a beneficiului condițiilor materiale de primire, se verifică dacă persoana care face obiectul deciziei beneficiază de un nivel de trai demn și, dacă este necesar, se iau măsuri corective la momentul respectiv?

3) Articolul 20 alineatele (4), (5) și (6) coroborat cu articolele 14, 21, 22, 23 și 24 din directivă și cu articolele 1, 3, 4 și 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că o măsură sau o sancțiune de excludere temporară (sau definitivă) de la dreptul la condițiile materiale de primire este sau nu este posibilă în cazul unui minor, în special în cazul unui minor neînsoțit?

([1]) Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO 2013, L 180, p. 96).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 5 aprilie 2018 – „UniCredit Leasing" EAD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

(Cauza C-242/18)

(2018/C 211/20)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurentă: „UniCredit Leasing" EAD

Intimat: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Întrebările preliminare

1) Dispoziția de la articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE ([1]) privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată permite, în cazul rezilierii unui contract de leasing financiar, reducerea bazei de impozitare și restituirea TVA-ului *stabilit printr-o decizie de impunere rectificativă cu forță executorie* asupra unei baze de impozitare constând din suma ratelor de leasing lunare aferente întregii perioade contractuale?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: care dintre cazurile menționate la articolul 90 alineatul (1) din directivă poate fi invocat de locator față de statul membru, la rezilierea contractului de leasing ca urmare a neplății parțiale a ratelor de leasing datorate, pentru a obține reducerea bazei de impozitare a TVA-ului cu cuantumul ratelor datorate, dar neplătite pe perioada de la încetarea plății și până la data rezilierii contractului, dacă rezilierea nu este retroactivă, fapt confirmat chiar printr-o clauză a contractului?

3) Interpretarea articolului 90 alineatul (2) din Directiva privind TVA permite să se deducă, într-un caz precum cel de față, existența unei derogări de la articolului 90 alineatul (1) din Directiva privind TVA?

4) Interpretarea articolului 90 alineatul (1) din Directiva privind TVA permite să se considere că noțiunea de refuz, utilizată în dispoziție, include cazul în care, în cadrul unui contract de leasing financiar cu transfer obligatoriu al dreptului de proprietate, locatorul nu mai poate solicita locatarului plata ratelor de leasing, întrucât a reziliat contractul de leasing ca urmare a neexecutării contractului de către locatar, *însă în condițiile în care conform contractului are dreptul la o despăgubire egală cu valoarea totală a ratelor de leasing neplătite, care ar urma să devină scadente până la expirarea perioadei de leasing*?

([1]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 12 aprilie 2018 – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Cauza C-254/18)

(2018/C 211/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Pârâți: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolelor 6 și 16 din Directiva 2003/88/CE din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ([1]) trebuie interpretate în sensul că impun o perioadă de referință definită pe o bază variabilă sau în sensul că lasă statelor membre posibilitatea de a-i conferi un caracter variabil sau fix?

2) În ipoteza în care aceste dispoziții ar trebui interpretate în sensul că impun o perioadă de referință variabilă, posibilitatea prevăzută la articolul 17 de a deroga de la litera (b) a articolului 16 ar putea să privească nu numai durata perioadei de referință, ci și caracterul său variabil?

([1]) Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 19 aprilie 2018 – UPM France / Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Cauza C-270/18)

(2018/C 211/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UPM France

Pârâți: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolului 21 alineatul (5) al treilea paragraf din directivă ([1]) trebuie interpretate în sensul că scutirea pe care statele membre o pot acorda micilor producători de electricitate, cu condiția impozitării produselor energetice utilizate pentru producerea acestei electricități, poate rezulta dintr-o situație, precum cea descrisă la punctul 7 din prezenta decizie pentru perioada anterioară datei de 1 ianuarie 2011, în care Franța, astfel cum îi permitea directiva, nu instituise încă impozitul intern pe consumul final de electricitate nici, în consecință, scutirea de acest impozit în favoarea micilor producători?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, cum trebuie coroborate dispozițiile articolului 14 alineatul (1) litera (a) din directivă cu cele ale articolului 21 alineatul (5) al treilea paragraf pentru micii producători care consumă electricitatea pe care o produc în scopul desfășurării activității lor? În special, acestea implică o impozitare minimă rezultată fie din impozitarea electricității produse cu scutirea gazelor naturale utilizate, fie din scutirea de impozitul pe producția de electricitate, statul fiind obligat în acest caz să impoziteze gazele naturale utilizate?

([1]) Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Sigma Orionis/REA

(Cauza T-47/16) ([1])

(„Clauză compromisorie — Program – cadru pentru cercetare și inovare «Horizon 2020» — Suspendarea plăților în cadrul unei convenții de subvenție în urma unui audit financiar — Cerere prin care se solicită obținerea plăților datorate de REA în cadrul executării unei convenții de subvenție”)

(2018/C 211/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Sigma Orionis SA (Valbonne, Franța) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Cercetare (REA) (reprezentanți: S. Payan-Lagrou și V. Canetti, agenți, asistați de D. Waelbroeck și de A. Duron, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE și prin care se urmărește obținerea obligării REA la plata către reclamantă a sumelor datorate în temeiul unei subvenții încheiate în cadrul programului-cadru pentru cercetare și inovare „Horizon 2020”

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Sigma Orionis SA este obligată la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii privind măsurile provizorii.*

([1]) JO C 98, 14.03.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Sigma Orionis/Comisia

(Cauza T-48/16) ([1])

(„Clauză compromisorie — Al șaptelea Program-cadru pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative (2007-2013) și Programul-cadru pentru cercetare și inovare «Horizon 2020» — Suspendarea plăților și rezilierea contractelor de subvenție în urma unui audit financiar — Cerere prin care se solicită plata sumelor datorate de Comisie în cadrul executării contractelor de subvenție — Răspundere extracontractuală”)

(2018/C 211/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Sigma Orionis SA (Valbonne, Franța) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Dintilhac și M. Siekierzyńska, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE și prin care se urmărește obținerea obligării Comisiei să plătească reclamantei sumele datorate în temeiul contractelor încheiate în cadrul celui de al șaptelea Program-cadru pentru cercetare, dezvoltare tehnologică şi activităţi demonstrative (2007-2013) și al programului-cadru pentru cercetare și inovare „Horizon 2020" și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și prin care se urmărește să se obțină repararea prejudiciului pe care reclamanta l-a suferit ca urmare a încălcării de către Comisie a obligațiilor care îi revin

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Sigma Orionis SA este obligată la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii de măsuri provizorii.*

([1]) JO C 98, 14.03.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Grizzly Tools/Comisia

(Cauza T-168/16) ([1])

(„Protecția sănătății și a securității consumatorilor și a lucrătorilor — Directiva 2006/42/CE — Clauza de salvgardare — Măsură națională de interzicere a introducerii pe piață a unui utilaj de spălare cu apă sub presiune — Cerințe esențiale de sănătate și siguranță — Decizie a Comisiei prin care măsura este declarată justificată — Obligația de motivare — Egalitate de tratament")

(2018/C 211/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Grizzly Tools GmbH & Co.KG (Großostheim, Germania) (reprezentant: H. Fischer, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial G. Zavvos și K. Petersen, ulterior K. Petersen, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/175 a Comisiei din 8 februarie 2016 privind o măsură luată de Spania în conformitate cu Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, de interzicere a introducerii pe piață a unui tip de utilaj de spălare cu apă sub presiune (JO 2016, L 33, p. 12)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Grizzly Tools GmbH & Co.KG la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 270, 25.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 2 mai 2018 – Alpine Welten Die Bergführer/EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer)

(Cauza T-428/17) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ALPINEWELTEN Die Bergführer — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 211/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co. KG (Berghülen, Germania) (reprezentant: T.-C. Leisenberg, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: W. Schramek și A. Söder, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a întâi de recurs a EUIPO din 25 aprilie 2017 (cauza R 1339/2016-1) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ ALPINEWELTEN Die Bergführer ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co.KG la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 277, 21.8.2017.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Laboratoires Majorelle/EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)

(Cauza T-429/17) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale LABORATOIRES MAJORELLE — Marca Uniunii Europene verbală anterioară MAJORELLE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Mărci anterioare — Divizarea cererii de înregistrare a unei mărci — Articolul 44 alineatul (6) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 50 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2018/C 211/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Laboratoires Majorelle (Paris, Franța) (reprezentant: G. Odinot, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Jardin Majorelle (Marrakech, Maroc)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 12 mai 2017 (cauza R 1238/2016-5) privind o procedură de opoziție între Jardin Majorelle și Laboratoires Majorelle

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Laboratoires Majorelle la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 309, 18.9.2017.

Acțiune introdusă la 16 martie 2018 – Talanton/Comisia

(Cauza T-195/18)

(2018/C 211/28)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Grecia) (reprezentant: K. Damis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— dispunerea unei expertize cu privire deficiențele controlului efectuat pentru pârâta;

— stabilirea, pe de o parte, a faptului că (a) nota de debit 3241801228, transmisă reclamantei la 15 ianuarie 2018 și prin care pârâta solicită restituirea sumei de 481 835,56 EUR pentru contractul de antrepriză FP7-215952 PERFORM, pe baza concluziilor auditului 11-BA135-006, constituie o încălcare a obligațiilor contractuale ale acesteia, întrucât costurile admisibile pentru contractul în discuție se ridică la 605 217 EUR, din care 490 711 EUR reprezintă contribuția Uniunii, și reclamanta trebuie să ramburseze pârâtei suma de 21 171 EUR, iar nu suma de 481 835,56 EUR, și, pe de altă parte, a faptului că (b) nota de debit 3241801229, transmisă reclamantei la 15 ianuarie 2018 și prin care pârâta solicită restituirea sumei de 29 694,10 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul suferit, constituie o încălcare a obligațiilor contractuale ale acesteia.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat executarea de bună-credință a contractului și pe interdicția aplicării abuzive a clauzelor contractuale:

   — reclamanta afirmă că pârâta a încălcat principiul bunei-credințe, în măsura în care controlul prevăzut a fost efectuat în mod nelegal de un terț, străin de personalul antreprenorului desemnat de pârâtă sau de subcontractanții autorizați expres de aceasta, în privința căruia, în cursul efectuării controlului, s-au ridicat probleme de imparțialitate, în condițiile în care a acționat în mod nelegal.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe clauza compromisorie:

— reclamanta a furnizat suficiente elemente de probă alternative care cuprind declarații pe proprie răspundere, scrisori relevante ale personalului reclamantei, documente prezentate în cursul fazei de realizare, care nu au fost niciodată refutate și de care pârâta nu a ținut seama;

— reclamanta expune în mod detaliat 39 de motive pentru care raportul de control este imprecis, cu lacune, nefiabil și ajunge la concluzii eronate.

Acțiune introdusă la 20 martie 2018 – Fersher Developments și Lisin/Comisia și BCE

(Cauza T-200/18)

(2018/C 211/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Fersher Developments LTD (Nicosia, Cipru) și Vladimir Lisin (reprezentant: R. Nowinski, Barrister)

Pârâte: Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— obligarea Uniunii Europene să repare prejudiciul suferit de reclamanți ca urmare a adoptării și aplicării Protocolului de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, în cuantumurile care figurează în cerere sau în cuantumul considerat de Curte ca fiind datorat reclamanților;

— obligarea Uniunii Europene să suporte cheltuielile de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-161/15, Brinkmann (Steel Trading) și alții/Comisia și BCE.

Acțiune introdusă la 23 martie 2018 – Nessim Daoud și alții/Consiliul și alții

(Cauza T-208/18)

(2018/C 211/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Magdy Milad Nessim Daoud (Blainville, Canada), Larsennar Ltd (Tortola, Insulele Virgine Britanice) și Maxim Zakharchenko (Nicosia, Cipru) (reprezentanți: A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris și C. Velaris, avocați, A. Robertson, QC, și G. Rothschild, barrister)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Banca Centrală Europeană, Eurogroup (reprezentat de Consiliul Uniunii Europene) și Uniunea Europeană (reprezentată de Comisia Europeană)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— obligarea pârâților la plata către reclamanți a sumelor menționate în tabelul anexat la cererea introductivă plus dobânzi începând cu 26 martie 2013 până la data pronunțării hotărârii Tribunalului

sau, în subsidiar,

— declararea faptului că este angajată răspunderea extracontractuală a pârâților și determinarea procedurii de urmat în vederea stabilirii prejudiciului recuperabil actual suferit de reclamanți

și, în orice caz,

— obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă două motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-147/18, APG Intercon și alții/Consiliul și alții.

Acțiune introdusă la 27 martie 2018 – Briois/Parlamentul European

(Cauza T-214/18)

(2018/C 211/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Parlamentului European din 6 februarie 2018 privind cererea de ridicare a imunității lui Steeve Briois 2017/2221(IMM) privind adoptarea raportului Comisiei pentru afaceri juridice A8-0011/2018;

— obligarea Parlamentului European la plata către domnul Steeve Brios a sumei de 35 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral suferit;

— obligarea Parlamentului European la plata către domnul Steeve Brios a sumei de 5 000 cu titlu de cheltuieli recuperabile;

— obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene (denumit în continuare „protocolul"), întrucât declarația domnului Briois care a condus la declanșarea urmăririi penale în statul său membru de origine ar reprezenta o opinie exprimată în cadrul exercitării funcțiilor sale parlamentare în sensul dispoziției menționate.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 9 din protocol, întrucât Parlamentul ar fi încălcat atât litera, cât și spiritul acestei dispoziții prin adoptarea deciziei de ridicare a imunității domnului Briois și ar fi determinat astfel nulitatea acesteia.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament și bunei administrări.

   În primul rând, reclamantul apreciază că Parlamentul a încălcat principiul egalității în privința sa în raport cu deputați care se aflau în situații, dacă nu identice, cel puțin comparabile, și Parlamentul ar fi încălcat pe cale de consecință și principiul bunei administrări, care presupune obligația instituției competente de a examina, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele pertinente ale speței.

   În al doilea rând, reclamantul consideră că o serie de indicii permite să se concluzioneze în sensul existenței unui caz vădit de *fumus persecutionis* împotriva sa.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, întrucât drepturile reclamantului și principiul contradictorialității nu ar fi fost asigurate suficient prin audierea acestuia în fața comisiei juridice. Reclamantul susține astfel că faptul de a nu fi fost invitat să se exprime în plen cu privire la ridicarea imunității sale ar fi nu numai contrar principiilor generale de drept, ci și în contradicție cu simplul bun simț și cu majoritatea uzanțelor parlamentare.

Acțiune introdusă la 27 martie 2018 – QB/BCE

(Cauza T-215/18)

(2018/C 211/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: QB (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă şi întemeiată;

în consecință,

— anularea raportului de evaluare pentru perioada 2016 şi a deciziei din 23 mai 2017, notificată la 28 iunie 2017, prin care i se refuză reclamantei beneficiul unei creşteri salariale;

— în măsura necesară, anularea deciziei din septembrie 2017 şi a deciziei implicite de respingere a acțiunii administrative şi, respectiv, a reclamației reclamantei;

— obligarea pârâtei la repararea prejudiciului moral evaluat *ex aequo et bono* la 15 000 de euro;

— obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă şase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea ghidului de evaluare şi a procedurii Annual Salary and Bonus Review (ASBR), pe încălcarea principiului securității juridice şi pe încălcarea obligației de solicitudine, care ar fi fost săvârşite de pârâtă prin adoptarea raportului de evaluare pentru perioada 2016 (denumit în continuare „raportul de evaluare în litigiu"). Reclamanta invocă în special următoarele critici:

   — raportul de evaluare în litigiu a fost redactat de un agent al DG H, iar nu de evaluatori;

— raportul de evaluare în litigiu ar fi fost decis deşi exercițiul de evaluare a reclamantei fusese deja încheiat în mod definitiv;

— perioada de evaluare vizată de raportul de evaluare în litigiu ar privi o durată prea scurtă pentru a permite evaluarea anuală;

— raportul de evaluare în litigiu nu ar fi un instrument de performanță.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe eroarea vădită de care ar fi afectat raportul de evaluare în litigiu, în măsura în care, pe de o parte, evaluarea ar fi întemeiată parțial pe o sarcină neîndeplinită din cauza unui concediu medical şi, pe de altă parte, o evaluare pozitivă a unui manager terț ar fi fost comentată în mod eronat şi i-ar fi fost redus conținutul de către evaluatori, care nu ar fi ținut seama de obiective.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia din 23 mai 2017 prin care i se refuză reclamantei beneficiul unei creşteri salariale (denumită în continuare „decizia ASBR") s-ar întemeia pe un raport de evaluare care ar fi nelegal.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia ASBR a fost adoptată de o autoritate care nu ar fi competentă, în măsura în care ar fi fost adoptată de o persoană numită temporar pentru 6 luni care nu avea calitatea necesară pentru a adopta decizia menționată.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe mai multe erori vădite de care ar fi afectată decizia ASBR, în măsura în care decizia menționată nu ar fi putut să constate o underperformance la momentul adoptării sale.

6. Al şaselea motiv, întemeiat pe încălcarea liniilor directoare ASBR şi a procedurii ASBR, precum şi pe încălcarea articolului 41 din cartă, întrucât decizia ASBR nu ar fi motivată.

Acțiune introdusă la 28 martie 2018 – Pozza/Parlamentul

(Cauza T-216/18)

(2018/C 211/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Geoffray Pozza (Waldbillig, Luxemburg) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— să declare și să hotărască

— anularea deciziei de a nu i se mai plăti indemnizația de expatriere de la 1 mai 2017;

— obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, întrucât Parlamentul ar fi interpretat eronat această dispoziție prin adoptarea deciziei de a nu mai plăti reclamantului indemnizația de expatriere

2. Al doilea motiv întemeiat pe necompetența Parlamentului de a adopta decizia atacată, din moment ce transferul interinstituțional al unui funcționar nu ar constitui o nouă recrutare și, prin urmare, Parlamentul nu ar putea folosi ca pretext transferul reclamantului pentru a stabili, a doua oară, dreptul său la indemnizația de expatriere.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime precum și a deciziei anterioare a Curții de Conturi de stabilire a drepturilor reclamantului, în măsura în care orice act administrativ adoptat de o instituție s-ar bucura de o prezumție de legalitate, iar, în speță, decizia anterioară a Curții de Conturi ar fi conferit reclamantului încrederea legitimă în menținerea indemnizației de expatriere atâta timp cât continuă să fie repartizat în Luxemburg.

Acțiune introdusă la 28 martie 2018 – DK/SEAE

(Cauza T-217/18)

(2018/C 211/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: DK (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Serviciul European de Acțiune Externă

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— să declare și să hotărască:

  — anularea deciziei din 23 mai 2017 de a i se aplica o sancțiune disciplinară prin care cuantumul net al pensiei sale de limită de vârstă a fost redus cu 20 %, respectiv o reținere de 1 015 euro pe lună, până la 30 septembrie 2025, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din anexa IX la statut;

  — cu titlu subsidiar, obligarea SEAE să plătească reclamantului o sumă stabilită *ex aequo et bono* pentru repararea prejudiciului suferit;

  — în orice caz, obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere care afectează decizia atacată, în măsura în care, pe de o parte, AIPN ar fi luat în considerare un prejudiciu adus de reclamant integrității instituțiilor, care însă ar fi fost deja reparat, și, pe de altă parte, durata sancțiunii disciplinare aplicate ar fi arbitrară întrucât ar fi fost determinată în raport cu vârsta legală de pensionare a acestuia.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității de care ar fi afectată decizia atacată din cauza neluării în considerare, în mod nelegal, a vechimii faptelor, pe nerecunoașterea încălcării articolului 25 din anexa IX la statut în cursul procedurii penale, precum și pe neluarea în considerare a situației familiale a reclamantului.

Acțiune introdusă la 23 aprilie 2018 – China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia

(Cauza T-245/18)

(2018/C 211/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Beijing, China) și nouă alți reclamanți (reprezentanți: R. Antonini, E. Monard și B. Maniatis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/140 al Comisiei din 29 ianuarie 2018 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite articole din fontă originare din Republica Populară Chineză și de închidere a anchetei privind importurile de anumite articole din fontă originare din India (JO 2018, L 25, p. 6), în măsura în care regulamentul vizează CCCME, societățile individuale şi membrii în discuție, şi

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente acestei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă şase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a articolului 3 alineatele (2), (3), (5) şi (7) şi a articolului 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, precum şi a principiului bunei administrări, *inter alia* prin utilizarea unor date nefiabile referitoare la importuri, a unor date macroeconomice ale prejudiciului nefiabile şi a unor date nefiabile privind rentabilitatea, precum şi prin faptul că alte părți interesate nu au fost autorizate să prezinte observații cu privire la producătorii din Uniune incluşi în eşantion.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a articolului 3 alineatele (6) şi (7) din regulamentul de bază *inter alia* prin faptul că nu s-a luat în considerare lipsa unei coincidențe în timp şi nu s-a avut în vedere ca prejudiciul cauzat de alți factori să nu fie atribuit importurilor din China.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a dreptului la apărare al reclamanților şi a articolului 6 alineatul (7), a articolului 19 alineatele (1)-(3), a articolului 20 alineatele (2) şi (4) din regulamentul de bază *inter alia* prin faptul că s-a asigurat să se acorde accesul la calcularea prejudiciului, la calculele privind efectele în termeni de preț, privind nivelul de eliminare a prejudiciului şi privind determinarea valorii normale, prin faptul că s-a refuzat chiar furnizarea datelor solicitate sub forma unei versiuni agregate şi prin nefurnizarea diferitor informații relevante, în pofida solicitărilor repetate în acest sens.

4. Al patrulea motiv întemeiat prin care se susține că, prin neluarea în considerare a numerelor de control ale produselor în cadrul comparării prețurilor, prin nefurnizarea informațiilor necesare cu respectarea altor caracteristici ale produsului decât cele reflectate în numerele de control ale produselor originale şi prin respingerea eronată a cererii de ajustare a valorii normale pentru a îndrepta neregularitățile rezultate din volumul scăzut de producție în India, Comisia a încălcat articolul 2 alineatul (10), articolul 3 alineatul (2) litera (a), articolul 3 alineatul (3) şi articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, precum şi principiul bunei administrări.

5. Al cincilea motiv prin care se susține că, prin efectuarea unei ajustări în sus a valorii normale pentru taxele indirecte, Comisia a încălcat articolul 2 alineatul (10) şi articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

6. Al şaselea motiv prin care se susține că, prin luarea în considerare a unor date provenite exclusiv de la un producător din India pentru determinarea costurilor de vânzare, generale şi administrative („SG&A") şi a profitului utilizat pentru valoarea normală construită, în loc să se utilizeze toate informațiile relevante disponibile în raport cu țara analoagă, Comisia a încălcat articolul, 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

Ordonanța Tribunalului din 16 aprilie 2018 – UN/Comisia

(Cauza T-676/17) ([1])

(2018/C 211/36)

Limba de procedură: germana

Preşedintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 402, 27.11.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO